

ΜΗΧΑΝΕΣΑ!

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΩΤΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20.—Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἀπός ἡ δικ. λ. 40, τρίς ἔως ἔξακις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἔξαμηνα λ. 10.

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, όδος Μουσών, Αριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.—

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΡΘΥΝΤΗΣ

ΑΜΟΙΒΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εἰς τοὺς ἐγγραφομένους νέους συνδρομητὰς ἀπὸ 15 Φερουαρίου—15 Μαρτίου ἡ διεύθυνσις τοῦ **Μήχανεσα** δωρεῖται τὰ ἔξης :

A'. **Ποιήματα τοῦ Σουρῆ,** Α' καὶ Β' τόμον, πωλούμενα ἀνὰ φρ. 5.

B'. **Ἄγροτικὰς Ἐπιστολὰς** Δροσύνη, τιμωμένας ἀνὰ φρ. 1 1)2.

C'. **Τελοւρογραφικὸν Ἁμερολόγιον τοῦ Μήχανεσα,** ἔτη διῶ, 1881 καὶ 1883. φρ. 2 1)2.

D'. "Ολην τὴν σειρὰν τῶν Ἐπιφυλλίδων τοῦ **Μήχανεσα**, δῶν ἐδημοσιεύθη τὸ δραστήριον μυθιστόρημα τοῦ **Μποέμ.**, οἱ **"Εμποροὶ τῶν Εθνῶν**, τιμωμένας φρ. 6,60.

Τὸ δόλον βιβλία καὶ ἐφημερίδες ἀξίας φρ. 16,60.

ΠΟΥ ΤΟΝ ΣΤΕΛΛΕΤΕ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ :

Προετοιμάζεται, λέγει, νομοσχέδιον ἀντιβασιλείας. Διατί; 'Ο Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα θὰ μεταβῶσιν εἰς Μόσχαν τὸν Μάιον, νὰ παρευρεθοῦν εἰς τὴν στέψιν τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ρωσίας.

Γνωρίζετε τὰ τῆς στέψεως αὐτῆς. 'Η στέψις θὰ ἐγίνετο πρὸ ἐνὸς ἔτους, πρὸ ἔξ μηνῶν, ἀλλ' ἀνεβλήθη διὰ τὸν φόρον τῶν Ιουδαίων.

Ιουδαῖοι εἰσιν οἱ Μηδενισταί. 'Εκεῖνοι οἱ ὄποιοι ἐφορευσαν τὸν Αὐτοκράτορα, αὐτοὶ ήδύναντο νὰ φονεύσουν καὶ τὸν Διάδοχον.

Καὶ διὰ τοῦτο ὁ Διάδοχος—δέ νέος αὐτοκράτωρ—πειθόμενος εἰς τοὺς Συμβούλους του καὶ εἰς τὴν ψυχήν του ἀνέβαλλε τὴν στέψιν ἀπὸ περιόδου εἰς περίοδον.

Διότι ἡ μυστικὴ ἀστυνομία τῆς Ρωσίας εἶχε πεισθῆ ὅτι οἱ Μηδενισταί θὰ προτοίμαζον κάτι τι—κάτι τι φοβερόν—διὰ τὴν πάνδημον ἡμέραν τῆς Στέψεως.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἐσχάτως ἡ ρωσικὴ αὐλὴ ἐνεθαρρύνθη ἐπανῆλθεν εἰς Πετρούπολιν· ἥνοιξε τὰ ἀνάκτορα· καὶ ἐδώσε χορούς.

'Ο Μηδενισμὸς ἐφάνη ἐξατμισμένος· ὡς ἐξατμισθεὶς ἐν τῷ κέντρῳ, ἐξερρήγνυτο ἐν Λυών, ἐξερρήγνυτο ἐν Βρυξέλλαις.

'Αλλ' ἐξέλιπεν δὲλους· 'Εσθέσθη ὑπὸ ρωσικᾶς χιόνιας αὐτὸ τὸ ήραίστιον, τοῦ ὄποιου αἱ δονήσεις εἴχον ἀναστατώσει δῆλη τὴν αὐτοκρατορίαν;

Τίς δύναται νὰ τὸ πιστεύσῃ σπουδαῖος; Προχθὲς ἀκόμη ἀνεγινώσκομεν, δὲν ἐνθυμούμεθα ποῦ, μίαν πνευματώδη παρατήρησιν, ὅτι τὸν Αὐτοκράτορα μεταβαίνοντα εἰς τὴν στέψιν του καλέ θὰ κάμουν νὰ συνδεύσωσι εἰκοσι, τοιάντα μηδενισταὶ, διότι οἱ ἄλλοι μηδενισταὶ δὲν θὰ τολμῶσι νὰ πυροβολήσουν κατὰ τὸν συντρόφον των.

Λοιπόν;

'Υπάρχει ἡ δὲν ὑπάρχει φόδος νὰ συμβῇ καρμίλα φονικὴ ἀπόπειρα τὴν ἡμέραν τῆς Στέψεως; Βόμβαι νὰ ἐκραγῶσι; Διὰ δυναμίτεδος νὰ ἀνατιναχθῶσι; 'Υπόνομος μυστικὴ νὰ δουλέψῃ; Καὶ νὰ πάθουν ὅχι μόνον ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ ἡ Αὐτοκράτειρα, ἀλλὰ καὶ αἱ λοιπαὶ παρευρεθήσομεναι ἐστεμέναι κεφαλαῖ; Διὰ τοὺς μηδενιστὰς καὶ οἱ ξένοι μονάρχαι εἶναι ἐπίσης μιστοί, δῆπος καὶ ὁ ἴδικός των.

Εἰς ποῖον συμπόσιον Μαρελόύκων προσκαλεῖ ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσίας τοὺς προσφυλεῖ; τοι ἐξαδέλφους;

Καὶ τὶ μὲν θὰ κάμουν οἱ ἄλλοι ἀδιαφοροῦμεν· ἀλλὰ τί θὰ κάμῃ ὁ Γεώργιος, ἐνδιαφερόμεθα. Δὲν εἰμεθα φίλοι οὔτε τοῦ προσώπου του, οὔτε τοῦ ἀξιώματός του. Δὲν προκειται δῆμως περὶ ἡμῶν· δὲν πρόκειται οὔτε περὶ αὐτοῦ. Εἰς τὴν ἐπικίνδυνον Στέψιν ἡδύνατο νὰ παρευρεθῇ πᾶς τις καὶ μὴ διακρινόμενος ἀκόμη ἐπὶ γενναιότητι. 'Οταν εἰσέρχησι ἀτυπολόιον, δὲν ὑπάρχει φόδος, ἔστω ἐπὶ τοῖς χιλίοις, νὰ ναυαγήσῃ τὸ πλοίον, η νὰ συρραγθῇ μετ' ἄλλου; Καὶ δῆμως δειλοὶ καὶ γενναῖοι, φιλόζωοι καὶ ἀδιάφοροι, ταξιδεύουν ἀναμιξ.

Πρόκειται περὶ τοῦ ὑπουργείου.

'Ο Βασιλεὺς δὲν δύναται νὰ ταξιδεύσῃ χωρὶς τὴν ἀδειαν τῆς κυβερνήσεώς του.

'Ο Βασιλεὺς, ὡς ἀτομον, ὡς συγγενῆς τοῦ Αὐτοκράτορος, ὡς συμπαθῶν πολὺ τῇ ρωσικῇ αὐλῇ καὶ τοῖς Ρώσοις ἀκόμη, δύναται νὰ θέλῃ νὰ φιοκινδυνεύσῃ· δύναται νὰ θέλῃ, ἐν περιπτώσει κινδύνου, νὰ συνταφῇ μὲ τοὺς ὑψηλοὺς συγγενεῖς του.

‘Αλλ’ ή κυβέρνησις πρέπει νὰ θέλῃ;

Διὰ νὰ θέλῃ, ή πρέπει νὰ εἶνε τόσον ἄνανδρος καὶ δεινός κόλας δὲ κ. πρωθυπουργός, ώστε νὰ μὴ τοιμᾷ οὐδὲ ἐπὶ καλῷ τοῦ Βασιλέως ν’ ἀντιπαρατηρήσῃ τι εἰς τὴν ὑψηλὴν προσταγὴν του, ή νὰ εἶνε ἔχθρος τοῦ Βασιλέως, ώστε νὰ ἐπιδιώκῃ τὸν κίνδυνον διὰ τὴν κεφαλήν του.

Ἐάν ἐγγνωρίζουμεν τὸν Τρικουπῆν δημοκρατικὸν, ἡδυνάμεθα νὰ δικαιολογήσωμεν τὴν ἀπόφασίν του, δπως καθηπονέλλη νομοσχέδιον περὶ ἀντιβασιλείας δι’ Ἀρμοδίου συλλογισμού. ‘Αλλ’ εἶνε ὁ Τρικουπῆς δημοκρατικός;

Μένει ή σκέψις τῆς μυστικῆς ἔχθροτητός του ἐναντίον τοῦ Βασιλέως.

‘Αλλὰ καὶ τοῦτο ἐφ’ ὅσον δυνάμεθα νὰ εἰκάσωμεν δὲν χωρεῖ.

‘Εχθρὸς τοῦ Βασιλέως ὁ διορισθεὶς ὑπ’ αὐτοῦ τὸ 1875 πρωθυπουργός; ‘Εχθρὸς τοῦ Βασιλέως, δὲντι χολῆς λαβὼν παρ’ αὐτοῦ μάννα, ἀντὶ τοῦ Τίς πταίει πρωθυπουργίαν, ἐναντίον ὅλων τῶν συνταγματικῶν νομίμων; ‘Εχθρὸς τοῦ Βασιλέως ὁ διατηρούμενος ἀκόμη πρωθυπουργός, ἐκεῖνος δῆτις ἔπειτε νὰ εἶνε πρὸ πολλοῦ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἀπηλλαγμένος τῆς πρωθυπουργίας;

Δὲν μένει λοιπὸν ἄλλη ἔξηγησις ή ή τῆς ἀτολμίας τοῦ πρωθυπουργοῦ.

‘Αλλ’ δὲ τὸν τοιμᾶς ὁ πρωθυπουργός, δὲν θὰ τολμήσῃ ἀρά γε ή πλειοψηφία του;

‘Ο, τὸ δὲν θὰ τολμήσῃ ή πλειοψηφία του, δὲν θὰ τολμήσῃ ἀρά γε ή ἀντιπολίτευσις;

‘Εάν καὶ ή κυβέρνησις καὶ ή πλειοψηφία καὶ ή ἀντιπολίτευσις ψηφίσουν διὰ τεμερὰ τὸ νομοσχέδιον τῆς ἀντιβασιλείας, ὁ Βασιλεὺς ἀς σχηματίσῃ τότε πεποιθησιν δὲν ἔχει φίλον ἐν Ἑλλάδι, καὶ ἐνθυμούμενος τοὺς μαντικοὺς τοῦ Λομβάρδου λόγους: Εἴμεθα, Βασιλεῦ, οἱ ‘Ἑλληνες, δημοκρατικοί, ἀς συλλογισθῇ ἀν ἀρμόζῃ εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ Στέρματος τὸ βασιλεύειν τοιούτων Ἑλλήνων.

Καλεσάν

ΕΚ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Πρόκειται νὰ γίνη κλήρωσις! Τὸ πρᾶγμα αὐτὸ καθ’ ἔαυτὸ οὐδένα πρόξενει φόβον, οὐδεμίναν συγκίνησιν· τὸν κόπον μάλιστα δὲν λαμβάνει τις νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸ Νομαρχεῖον κατὰ τὴν κλήρωσιν, ἀφίνων^{νείς} τοὺς ἐνεργοῦντας αὐτὴν πλήρη ἐνεργείας ἐλευθερίαν.

Σοὶ κοινοποιεῖται τὸ χαριτόδονον ἄγελμα τῆς κληρώσεως σου δι’ ἑνὸς φύλλου πορείας^{χάπτο} τῆς στιγμῆς δὲ ταῦτα εἶσαι ὑπὸ τὴν διάθεσιν τῶν χωρόφυλάκων, οἵτινες, ἀν τύχῃ νὰ ἔνε φίλοι σου, μεταβάλλουν τὸ φύλλον πορείας σου εἰς φύλλον ἀργίας· ἀν δὲ τούναντίον τότε η πρώτη μετ’ αὐτῶν συνάντησις δέν σοι ἀφίνει πολὺ γλυκείας ἀναμνήσεις — Αἴτιε περπάτει, καὶ ἀν ἥσαι ἀσθενής, προστίθεται τὸ παληοσακάτη, διὰ νὰ γίνη στέρχεις, αὐτὰ εἶνε τὸ καλῶς ὠρισεις τῶν ραδινῶν μας ὑπόφορούλακων.

τελευταίαν

ζύθος ἐν τῷ θόρυβῳ.

‘Ο εὔρωπαῖκός πολιτισμὸς μᾶς ἔδωκε τὸν στρατιωτικὸν κανονισμὸν του, καθ’ ὃν ὁ χωλὸς, τυφλὸς, κωφὸς κληρούχος ἔχει τὴν εὐτυχίαν νὰ διέλθῃ ἀπὸ μίαν ίατρικὴν ἐπιτροπὴν, καλουμένην Ἀνωτάτην Γενιονομικήν. ‘Εχουμεν καὶ ἡμεῖς τοιαύτην; μάλιστα. Εἶνε ὅμως πολὺ αὐστηρός. ‘Ο πως δ’ ἔξαιρεθῇ τις δὲν ὀφελεῖ μόνον ν’ ἀσθενῆ, ἀλλὰ νὰ ἔχῃ καὶ ἄλλας ἰατρητας, μὴ ἐμπειρειχομένας εἰς τὴν γενικὴν παθολογίαν, ως λ. χ. νὰ ἔνε ‘Ερμουπολίτης! ‘Η πάθησις αὗτη εἶνε ἴδιαζόντως ἡ μᾶλλον ἔξαιρεσιμος, κατὰ τὴν ἰδέαν τοῦ προέδρου τῆς ἐν λόγῳ ἐπιτροπῆς. ‘Εχει, βλέπετε, ἔκαστος ίατρὸς τὰς ἰδέας του. ‘Η δὲ νόσος ‘Ερμουπολίτης θὰ ἡμπορέσῃ ἵσως νὰ κάμη ἀν ὅχι βουλευτὴν, πιθανὸν ὅμως κομματαρχίσκον τὸν ἀδελφόν του προέδρου της. Πρέπει ὅμως νὰ δικαιογήσῃ τις, δὲ τις οἱ ἐντελῶς ὑποκείμενοι εἰς πάθος τι δυστυχεῖς κληροῦχοι ἔξαιροῦται κατὰ τὸ μᾶλλον ἡ ἱττον, διότι ἐπὶ τέλους, ὁ χωλὸς εἶνε χωλὸς καὶ ἀς μὴ κατάγεται ἐκ Σύρου, ἀλλὰ—καὶ ἔδω ἐπιστήτω ἡ προσοχὴ τοῦ κ. ἐπὶ τῷ στρατιωτικῷ ὑπουργοῦ—ὑπάρχουσι καὶ ἀνθρωποι οἵτινες δὲν ἔννοοῦν νὰ ὑπηρετήσουν, καίτοι Κροτωνιάται τὸ ἀνάστημα, τὴν Ἑγείαν καὶ τὴν ἴσχυν αὐτοὶ κατορθοῦν τοῦτο, οὐχὶ μετὰ μεγάλης δυσκολίας, ἀν εὐτυχῶσι νὰ γνωρίζωσι τὰ τρία ἐντιμα τῆς ἐπιτροπῆς μας μέλη. ‘Ιδίοις ὅμμασιν εἰδομεν ὑγιεῖς ἔξαιρεθέντας σκώπτοντας ὅμας, κύριοι τρεῖς ίατροί! ‘Ιδίοις ὅμμασιν εἰδομεν ἀνοικτομάτας, ως ὅμας, κηρυχθέντας παρ’ ὑμῶν προφαρῶς μενοπας καὶ σταλέντας εἰς τὰς ἐστίας των, ἐνῷ ἔξ αλλου—αὐτόπται μάρτυρες εἰμεθα—δυστυχεῖς κατάχλωμοι χωρικοὶ δὲν ἔσχον τὴν εὐτυχίαν νὰ τύχωσιν εἰκοσαημέρου ἀναρρωτικῆς ἀδείας! ‘Αν ταῦτα φάνωνται ἀπίθανα, δυνάμεθα εἰς πρώτην πρόσκλησιν νὰ ὑποδειξωμεν τὸ ἀληθές.

Δὲν πρόκειται τὸν περὶ τούτου. ‘Η τρικουπῆκη μάχαιρα ἀς πέσῃ ἐπὶ τῶν ἀνόμων. Πρόκειται μόνον περὶ κληρούχου περὶ τοῦ ὅποιού καὶ μόνου ἐσκοπούμεν νὰ ὅμιλήσωμεν.

‘Εμπρός! Εἰς τὸ στρατολογικὸν γραφεῖον καὶ μὴ περὶ μένων οὔτε τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου διδομένην προθεσμίαν, τοέχεις μορίαι δὲ καθ’ ὄδὸν ἰδέαι ἀναπτεροῦσι τοὺς διστάζοντας πόδας σου. ‘Εχει καὶ τὰ θέλγητρά της ἡ στρατιωτικὴ ζωὴ μονολογεῖς καθ’ ὄδόν: «Θὰ ἐνδυθῶ τὴν στρατιωτικὴν στολὴν. Θὰ τρώγω τὴν κλασικὴν κουραμάναν, Θὰ φέρω ξίφος, χωρὶς νὰ λογαριάσωμεν τὰς δεκαμερίας καὶ τὰς παρὰ τῷ ὥρᾳ τῆς ‘Ανδρου φύλω κατακτήσεις, αἰτίες οὐκ δλίγον ἐπαυξάνουν καὶ αὐταὶ τὸν στρατιωτικὸν ζῆλον τινῶν. Περὶ ἐνθουσιασμοῦ, πρέπει νὰ ὅμοιογήσῃ τις, δλίγος ὑπάρχει κατὰ τὴν κατάταξιν, διότι συμβάνει ως ἐπὶ τὸ πολὺ νὰ πίπτῃ ὁ κλῆρος ἀκριβῶς τὴν ἐπιούσαν εἰρηνικῆς λύσεως ἐλληνοτουρκικοῦ ἐπεισοδίου, μειώσεως τῆς στρατιωτικῆς θητείας, ἀνακαλέσεως διατάγματος ἐπιστρατείας καὶ πρὸ πάντων εἰς ἐποχὴν καθ’ ἦν, κατὰ Παράσχον, . . . «εἰς πεδιάδα ἀντηγεῖ τραχοῦδι πλερωμένο».

Οὕτω μονολογῶν, πρὶν ἐγκαταλείψῃς τοῦ πολίτου τὸ ἔνδυμα, φθάνεις ἐπὶ τέλους εἰς τὸ Στρατολογικὸν γραφεῖον.

Πλησιάζεις ἔνα τῶν σπαθοφόρων γραφέων.

— Κύριε, τῷ λέγεις, ἥθον νὰ μὲ κατατάξητε.

— Τὸ, κύριε, νὰ λείπῃ, σοῦ ἀπαντᾷ.

“Επειτα μὰ καὶ δυὸς σ’ ἀρπάζει, τοῦ πέρνει μέτρο, καὶ, θὰ γίνης σκαπανεύς, σοῦ λέγει. ‘Ορκίσθης;

— “Οχι..

— Θὰ δρκισθῆς, καὶ τώρα ἀμέσως.

Στρέφων δὲ πρὸς στρατιώτην τινὰ καὶ δεικνύων σε-